

Sygn. akt III AUz 357/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 sierpnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer
Sędziowie:	SSA Wiesława Stachowiak (spr.) del. SSO Katarzyna Schönhof-Wilkans
Protokolant:	starszy inspektor sądowy Dorota Cieślik

po rozpoznaniu w dniu 14 sierpnia 2014 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku A. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek zażalenia wnioskodawczyni A. S.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 6 maja 2014 r. sygn. akt VII U 2055/14

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi pierwszej instancji do dalszego prowadzenia, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

del. SSO Katarzyna Schönhof-Wilkans	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer	SSA Wiesława Stachowiak (spr.)
-------------------------------------	-------------------------------	--------------------------------

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy Sąd Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu w sprawie VII U. 2055/14, postanowieniem z 6 maja 2014 roku odrzucił odwołanie A. S. od orzeczenia komisji lekarskiej przy Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. z 10 marca 2014 roku.

Sąd uznał, że droga sądowa nie przysługuje w przypadku odwołania od orzeczenia komisji lekarskiej. Odwołanie przysługuje od decyzji organu rentowego, tej zaś, wydanej przez ZUS 14 marca 2014 roku w oparciu o orzeczenie komisji lekarskiej, A. S. nie zaskarżyła do sądu.

A. S. wniosła zażalenie na postanowienie, podnosząc, że kwestionuje decyzję organu rentowego z 14 marca 2014 roku. Skarżąca wskazała, że w odwołaniu omyłkowo podała datę orzeczenia komisji lekarskiej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 477⁹ § 1 i 2 k.p.c. odwołania od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję, lub do protokołu sporządzonego przez ten organ, w terminie miesiąca od doręczenia odpisu decyzji. Organ rentowy przekazuje niezwłocznie odwołanie wraz z aktami sprawy do sądu z zachowaniem przepisów odrębnych. Organ ten, jeżeli uzna odwołanie w całości za słuszne, może zmienić lub uchylić zaskarżoną decyzję. W tym wypadku odwołaniu nie nadaje się dalszego biegu.

Stosownie do art. 477¹⁰ § 1 k.p.c. odwołanie powinno zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji, określenie i zwięzłe uzasadnienie zarzutów i wniosków oraz podpis ubezpieczonego albo jego przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika.

Odwołanie od decyzji organu rentowego jest szczególnym – kwalifikowanym, pismem procesowym, które wszczyna postępowanie sądowe i jednocześnie stanowi środek zaskarżenia. Odwołanie nie podlega rygorom przewidzianym w art. 187 k.p.c., ma natomiast w odniesieniu do niego zastosowanie art. 126 k.p.c. dotyczący wymogów formalnych pisma procesowego.

W niniejszej sprawie skarżąca w odwołaniu (zatytułowanym „pozew”), wskazała, że wniosła o ponowne rozpatrzenie orzeczenia komisji lekarskiej ZUS z 10 marca 2014 roku „o utracie uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy”.

Sprawa została zarejestrowana w Sądzie Okręgowym jako sprawa o dalszą rentę z tytułu niezdolności do pracy (k.1).

Treść złożonego przez A. S. odwołania oraz odpowiedzi organu rentowego na odwołanie nakazywały uznać, że dotyczyło ono decyzji z 14 marca 2014 roku odmawiającej przywrócenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W ocenie Sądu Apelacyjnego intencja odwołującej była czytelna, w każdym razie Sąd Okręgowy w pierwszej kolejności powinien był zastosować tryb z art. 130 § 1 k.p.c.

Sąd I instancji zbyt rygorystycznie jednak potraktował przepis art. 477¹⁰ § 1 k.p.c. wskazujący treść jaką powinno zawierać odwołanie, w szczególności w zakresie dotyczącym oznaczania decyzji, którą zaskarża ubezpieczona.

Powyższe skutkowało koniecznością uchylecia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do dalszego prowadzenia wraz z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania zażaleniowego, o czym Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 386 § 1 k.p.c.

del. SSO Katarzyna Schönhof-Wilkans	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer	SSA Wiesława Stachowiak (spr.)
-------------------------------------	-------------------------------	--------------------------------